

ZPRÁVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

8/2008

Letos slavíme 90 let od založení Československé republiky

28. říjen letošního roku je zvláště mimořádným svátkem, protože v r. 2008 slavíme 90 let od založení Československé republiky. Tomáš Garigue Masaryk se spolu s dalšími zasloužil o její vznik a stal jejím prvním prezidentem.

V této funkci setrval od r. 1918 do roku 1935, kdy ho na jeho přání vystřídal dr. Edvard Beneš. Ale mrak nacistického Německa po smrti tatíčka Masaryka, jak ho národ s láskou nazýval, pohltit ideály TGM o rozvoji demokratické a spravedlivé politiky této mladé republiky. Druhý prezident musel zanedlouho svou vlast opustit a nastala doba poroby pod fašistickým jhem. Nacistické Německo zahájilo dosud nejničivější světovou válku, kterou za nesmírného úsilí spojenců prohrálo. Také českoslovenští vojáci, pod vedením dr. E. Beneše přispěli k vítězství podle svých možností. Československá republika byla obnovena a prezident dr. E. Beneš se znovu ujal své funkce. My, volynští Češi mu vdčíme za svůj návrat do staré vlasti.

Ještě mnoha změn se republika dočkala do dnešního dne a my vzpomínáme s úctou na ty volynské Čechy, kteří padli na bojištích Východu i Západu pro svobodu své staré vlasti a věříme, že Česká republika se již žádné další války nedočká a bude se moci dále rozvíjet. *Redakce*

Zajímavé setkání v Karlových Varech

(pokračování z čísla 7 Zpravodaje)

Zakladatelem pravoslavné farnosti v Žatci byl Vladimír Zach a církevní obec v Podbořanech spravoval duchovní Antonín Pařízek. Antonín Zajíc se svými farníky založil farnost v Hořovičkách. Další dva duchovní Michal Zúmr a Vladimír Kačer krátce působili na jiných farnostech. Vladimír Zach krátce po válce jako první sloužil panychidu za Malinské mučedníky.

Pro informaci z dějin pravoslavné církve v K. Varech: Z darů volynských Čechů byla zhotovena okna, nas kterých je zobrazen sv. Václav a kněžna Ludmila a ještě několik výzdob v oltáři tohoto chrámu.

Z nemalých darů pravoslavných volynských Čechů ve zlatých rublech byla tato výzdoba v letech 1896-7 vyrobená v rakouském Salzburku. Sbírkou provedl pravoslavný misionář Manuil Němeček. Němeček patřil k celé řadě českých intelektuálů, kteří ve druhé polovině devatenáctého století odcházeli do Ruska, především ze sympatie k jedinému v tu dobu svobodnému slovanskému státu. M. Němeček se narodil v Libranticích u Hradce Králové, kde jeho otec, Matouš Němeček, byl učitelem. Studoval na gymnáziu v Hradci Králové, pak na filozofické fakultě v Praze. Byl pak supletem na matičním gymnáziu v Kolíně. Později se stal vychovatelem syna ředitele tabákové továrny v Jáchymově a s ním odešel do Srbska, ze Srbska do Moskvy a konečně do Kyjeva, kde vstoupil do duchovní akademie.

Zemřel

Prof. MUDr. Vladimír Dufek, CSc., dlouholetý předseda SCVP

Letos, první říjnový den jsme vzdali poslední hold prvnímu volynskému rodákovi, který dosáhl vysoké akademické hodnosti v oboru lékařství, profesorovi Karlovy univerzity, MUDr. Vladimíru Dufkovi, CSc.

Začínal jako sekundární lékař, později byl jmenován asistentem a primářem 1. interního odd. Ústřední vojenské nemocnice v Praze. Jeho jméno nacházíme též ve významných funkcích celostátních medicínských institucí, ve funkci vedoucího patologicko-anatomických konferencí v Ústřední vojenské nemocnici Praha, v předsednické funkci Československé (později České) kardiologické společnosti a především mezi členy profesorského sboru IV. interní kliniky 1. lékařské fakulty v Praze. Až do své smrti vykonával soudního znalce v oboru zdravotnictví.

Narodil se 13. 11. 1919 v české obci Niva Hubinská na Volyni, (zemřel 23. 9. 2008) žil tam s námi uprostřed světa, v němž jsme okoušeli a poznávali okamžiky štěstí a radosti. Po vypuknutí války i tragiku života.

V řadách 1. československého armádního sboru v SSSR, kam vstoupil dobrovolně, zmírňoval bolest zraněným a vracel naději života umírajícím spolubojovníkům dukelského bojiště v Karpatech a všech následujících bojištích na území bývalého Československa.

Po válce svému lékařskému poslání i armádě zůstal věrný a jako voják z povolání dosáhl hodnosti plukovníka. Spolubojovníkům a zejména volynským krajanům lékařskou službu poskytoval dlouho po dovršení důchodového věku. Neutuchající zájem o krajanickou pospolitost prokázal dlouholetým, téměř 14 let trvajícím předsednictvím našeho Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Po smrti své manželky a v důsledku zhoršujícího se zdraví na funkci rezignoval, ale dál zůstal aktivním členem. Jeho činnost byla oceněna nejvyšším krajanským vyznamenáním, udělením „Čestného členství“.

Jeho obraz se nám však náhle rozplývá, přichází z cizího prostoru. On již vypil kalich hořkosti smrtelného zápasu. Jenom naše paměť nám ho zrcadlí. Pouze v ozvěně slyšíme to jeho typické „poslyšte“, kterým zpravidla zahajoval hovory a svá vystoupení. Jeho tvář ovinul závan, přicházející z místa posledního vydechnutí, z prostoru, zahalených tajemstvím smrti. Je již v jiném světě, v nekončném zástupu na druhém břehu. Ví, jak nedokonale, ba právě často obráceně ceníme věci života i mezilidských vztahů.

Náš úděl ještě není dovršen, jsme v těle a v čase. Ale jsme a zůstaneme spolu s ním svázáni pouty krajanické soudržnosti a úcty. Zachovejme věrnost tomuto poutu. *Oldřich Rejchrt, předseda SCVP*

Tato čtyřletá studia absolvoval během dvou let jako kandidát teologie a byl jmenován diecézním misionářem na Volyni se sídlem v Krošně České u Žitomíru, kde zřídil vzornou českou školu.

Po několika letech byl jmenován inspektorem církevních škol orenburské eparchie, rovnající se téměř velikosti území Francie. M. Němeček vydal několik publikací tiskem.

Ve Slovanské knihovně v Praze je k dispozici brožura vydaná roku 1896, která nese název „Dvacetpět let na Rusi“. Spolu s dalším konvertitou na pravoslaví A. J. Vrabcem, který přišel do Ruska v roce 1900 se M. Němeček věnoval českým legiím, bojujícím u Sborova a Bachmače. Potomci dárčů na výstavbu karlovarského chrámu by jistě uvítali, kdyby se při bohoslužbách používala čeština, která by pomáhala misijně pastorační činnosti církve v českém prostředí.

V Žatci přešli zpěváci v chrámu na češtinu až v roce 1968 po okupaci Československa armádami Warszawské smlouvy.

Dne 1. února 1949 zemřel v Žatci Vladimír Zach, ve věku 75 let, o němž napsal do časopisu Věrná stráž 18. února 1949 volynský spisovatel a básník Jiří Rébl Volynský: „Věren svému pastýřskému povolání sloužil otec Zach svým milovaným Volynákům jako farář žatecký až do posledního úderu svého šlechtetného srdce.“

V zesnulém odchází z našich řad nestor českých pravoslavných duchovních a jedna z nejsvětějších postav české Volyně, a proto je jeho ztráta ještě bolestnější. S povděkem a v hluboké úctě se skláníme před světlou památkou svého významného rodáka a jsme na něj hrdí, neboť z nás vyšel, našim byl a našeho jména nikdy neposkvrní! *Dr. Jan Křivka*

Jak jsem se na frontě setkal s gen. L. Svobodou

Dne 5. června t. r. vysílala Česká televize na 2. programu pořad: „Prezident velitel (osobnost a osudy gen. L. Svobody)“. Skoro hodinový pořad jsem sledoval s plným zaujetím a kvitoval tu skutečnost, že se neprokázalo např. tvrzení některých „historiků“, že snad gen. L. Svoboda spolupracoval se sovětskou KGB. Naopak se plně potvrdilo, že na žádost Stalina byl gen. L. Svoboda uvězněn a zbaven funkce ministra obrany a posléze poslán do JZD v Hněvotíně, ze kterého pocházel jako syn kulaka z třicetihektarového statku. I toto byl jeden z důvodů, kdy komunisté gen. L. Svobodovi vytýkali jeho kulacký původ.

Celý pořad lze hodnotit velice kladně, zejména z hlediska velmi složitého politického vývoje u nás a poučného pro ty, kteří některá svá tvrzení o gen. L. Svobodovi staví pouze na účelových a zkrleslých domněnkách.

Nyní se vrátím k tomu, abych sdělil, jak jsem se já, osmnáctiletý voják, setkal přímo v první linii s gen. L. Svobodou. Bylo to ještě na polském území v maličké vesnici Zindranowa.

Skrývala se v malebném údolí mezi dvěma vrchy, kde protékal malý potůček s typickým katolickým kostelíkem uprostřed vesnice, která měla asi dvanáct usedlostí. Na severu se tyčil mohutný, svalnatý kopec, za kterým již byla silnice, která vedla do Československa. Na jihu se pozvolna zvedal pozemek asi sto metrů od vesnice k lesu. Právě zde došlo ke zmíněnému setkání.

Naše rota samopalníků 2. praporu 1. čs. brigády byla nasazena v té době v počtu 36 mužů jako druhý sled ve zmíněné vesnici.

Evžen z Boratína, bytem Ústí n.L., 80 let Hueberová Marie z Mirohoště, bytem Lysá n.L., 80 let Lehnertová Helena z Mirohoště, bytem Vrbice, 82 let Opavová Marie z Volkova, bytem Ústí n.L., 85 let Ružbacká Evženie z Volkova, bytem Litoměřice, 95 let Chudobová Marie z Boratína, bytem Úštěk.

Všem jubilantům přejí členové výboru šťastné prožití další léta ve zdraví.

Za výbor regionu: Zelenková

Region Žatec

Ve IV. čtvrtletí 2008 se dožívají jubilea:

Říjen: 65 let Anna Cejchamrová, Sířem, 65 let Miroslava Kalkusová, Vroutek, 75 let Jiřina Zachová, Liběšice, 85 let Anna Chroustová, Blšany.

Listopad: 65 let Alga Šindlerová, Žatec, 70 let Pavlína Havelková, Podbořany, 85 let Věra Kunášková, Vysoké Třebovice, 85 let Vladimír Ponikelský, Levonice, 90 let se dožívá náš Pepíček Holec ze Žatce, dlouholetý hospodář a pokladník našeho Sdružení ve výboru, kterého máme moc rádi. Za náš výbor mu přejí do dalších let mnoho zdravíčka a Božího požehnání.

Prosinec: 60 let Marie Krezlová, Chomutov, 65 let Václav Kafka, Němčany, 70 let, Jiří Kaufman, Podbořany, 75 let Marie Zajícová, Vikletice, 80 let Helena Velhartická, Zadní Třebáň, 85 let Anna Košťálová, Louny, 85 let Jarmila Maňasová, Liběšice, 85 let Antonín Mora, Horažďovice, 97 let požehnaného věku se dožívá Anastázie Zedníková z Podbořan.

Všem těmto členům přejí za náš region mnoho pevného zdraví do dalších let. Kamila Ondrová

Osobní vzpomínka:

Dne 19. července oslavila pí Anička Martišová ze Zdobunova, nyní bytem v Žatci své krásné devadesáté narozeniny. Věk žen se podle nepsaných zákonů obyčejně neprozrazuje, ale takovým krásným věkem se nemůže chlubit každý a proto se na mne pí. Martišová určitě nebude zlobit, zvláště když uvedu, že přes ten vysoký věk má úžasnou paměť. Pamatuje si snad všechna jména jen trochu známějších českých (ale také polských a ukrajinských) obyvatel Zdobunova.

Milá paní Martišová, přejí Vám jménem všech členů rodiny Krušinovy hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších Vašich krásných let. Mnoga ljeta!

Miroslav Krušina
Všem jubilantům, zvláště těm, kteří se dožívají požehnaného věku, blahopřeje i redakce Zpravodaje

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...

Region Chomutov

23. září 2008 zemřel pan Profesor MUDr. Vladimír Dufek, CSc., dlouholetý předseda SČVP, který rád navštěvoval každým rokem naše krajanové setkání v Chomutově.

Upřímnou soustrast rodině vyjadřuje za region Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller

6. září po krátké nemoci ve věku 86 let zemřela členka našeho regionu paní Evženie Dvořáková z obce Dorostaje na Volyni, bytem v Blově u Kadaně.

30. září zemřela po těžké nemoci naše členka paní Miloslava Bulová ve věku 66 let. Pocházela z obce Semiduby na Volyni, bytem v Údlících u Chomutova.

Upřímnou soustrast rodinám zemřelých vyjadřuje za region Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller

Region Žatec

Oznamuji smutnou zprávu všem našim rodákům z Novokrajeva, že nás opustil po krátké ale těžké, zákeřné nemoci p. Václav Stryja. Tuto zprávu jsem dostala nečekaně na léčení v lázních, takže jsem se nemohla zúčastnit posledního rozloučení s ním, které se konalo 19. září t. r. Ještě na posledním setkání rodáků 10. května v Podbořanech jsem mu za nás za všechny přála k jeho 80. narozeninám, které oslavil 29. dubna. Nikdo z nás netušil, že v něm začíná dřímat zákeřná choroba. Za nás všechny, Vašíku, se s Tebou loučíme a na příštím setkání u Památníku na Tebe vzpomeneme.

Pozůstalé rodině upřímnou soustrast projevuje
Kamila Ondrová

Moravskoslezský region

Oznamujeme všem krajanům smutnou zprávu: Dne 12. srpna t. r. zemřela paní Anna Rošlapilová ve věku 67 let. Pocházela z Malého Špakova, bytem Hladké Živočice.

Rovněž sdělujeme, že zemřel pan Šlanhof Rostislav ve věku 75 let. Pocházel z Moldavy II, bytem Prostejdní Dvůr-Vitkov.

Kdo jste je znali, věnujte jim tichou vzpomínku. Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za region
MVDr. Vladimír Samec, předseda
a Marie Seitlová, tajemnice

Region Karlovy Vary

V měsíci září zemřel ve věku 78 let po těžké nemoci náš krajan Anatol Samoluk z Dubna, bytem v K. Varech. Milý Toljo, budeme s láskou vzpomínat a bude nám chybět Tvůj krásný zpěv a pohodový úsměv. Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za všechny krajany a přátele
Helena Horáková

Region Litoměřice

Opustili nás tito naši členové:

V červnu: Vlasta Klabanová z Mirohoště, bytem Horní Nezly ve věku 82 let.

V srpnu: Emilie Jelínková z Mirotína, ve věku 88 let.

V září: Marie Nováková z Moštěnice, bytem Litoměřice, ve věku 67 let.

Všem pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast. Za region Litoměřice Zelenková

Rodinám pozůstalých vyslovuje svou upřímnou účast též redakce Zpravodaje

Příspěvky na tiskový fond září 2008

Jaroslav Straka, 500 Kč, Vilemína Maláková, 200 Kč.

Region Žatec: Vlasta Mašková, Žiželice, 150 Kč, Božena Krejčová, Žatec, 100 Kč, Vladimír Musil, Dobroměřice, 200 Kč, manželé Bernatovi, 300 Kč

Region Litoměřice: Josef Kozák, 100 Kč, Marie Stanislavská, 250 Kč, Vladimír Iránek, 250 Kč. Z prostředků regionu, 500 Kč.

Region Brno: Jaromíra Němcová, 10 000 Kč
Region Chomutov: Zdeněk Šťastný, 100 Kč, Ing. Kulacký, 100 Kč, Daria Nedbálková, 300 Kč, Ludmila Rozendorfová, 100 Kč, Věra Dvořáková, 200 Kč, Vlastimil Jelínek, 200 Kč, Alexandr Hývl, 100 Kč, Ludmila Haldovská, 200 Kč, Helena Rudolfová, 50 Kč, Věra Opatrná, 200 Kč, Jiřina Vinšová, 100 Kč, Marie

Koubková, 100 Kč, Antonín Douša, 100 Kč, Libuše Bachová, 100 Kč, Věra Jarošová, 50 Kč, Olga Hanzalová, 100 Kč, Olga Siřaňová, 100 Kč, Alexandr Čech, 50 Kč, Emilie Pelcová, 100 Kč, Marie Zavadilová, 200 Kč, Jaroslav Báča, 200 Kč, Jaroslav Hons, 100 Kč, Růžena Lhotáková, 100 Kč, Olina Nedbálková, 50 Kč, Marie Svítková, 50 Kč.

Moravskoslezský region: pí Gajdošíková, 100 Kč, Jaroslav Moravec, 200 Kč, Josef Moravec, 100 Kč, manž. Kimlovi, 200 Kč, pí Divišová, 200 Kč, pan Knob, 100 Kč, Vlasta Kopecká, 100 Kč, manž. Klabanovi, 400 Kč, Miroslav Kabát, 200 Kč, manž. Bolfovi, 200 Kč, pí Machovská, 200 Kč, Ing. Vladimír Vacek, 500 Kč, Stanislav Kabát, 200 Kč, manž. Barvíkovi, 100 Kč, manž. Marešovi, 100 Kč, manž. Šulcovi, 200 Kč, Ludmila Rěblová, 200 Kč, Josef Kajzler, 100 Kč, Teofil Němeček, 100 Kč, Bohumil Perman, 100 Kč, Ludmila Mondeková, 150 Kč.

Region Praha: Oldřich Rejchrt, 120 Kč, Vladimír Anděl - Londýn, 350 Kč, Vladimír Hlaváček, 200 Kč, Roman Štěr, 200 Kč, Jiřina Kolářová, 200 Kč, Jiřina Šťastná, 50 Kč, Marie Běhouňková, 50 Kč, Marie Živná, 50 Kč, Alla Roubíčková, 100 Kč, Ing. Ballada, 200 Kč, JUDr. Kloučková, 200 Kč, nejmenovaný dárc, 1000 Kč, Svatoslava Fišerová, 200 Kč, Ing. Josef Kindl, 100 Kč.

Region Karlovy Vary: Ludmila Rudolfová, 200 Kč

10. září t. r. při setkání žáků českých škol v Žatci bylo vybráno na tiskový fond 4 150 Kč Jmenný seznam dárců uveřejníme v příštím čísle Zpravodaje.

Za příspěvky všem dárcům ze srdce děkujeme. Velmi oceňujeme Vaši pomoc pro vydávání Zpravodaje. SČVP, redakční rada a redaktorka

Výzva ke krajanům, zejména černobylským.

Vážení krajané,

Jaroslav Ornst zpracoval rukopis knihy Česká kolonie Zubovština na Ukrajině. Aby tato kronika obce mohla být SČVP vydána, je nezbytné, aby našla dostatečný počet odběratelů. Znalosti a odborná erudice vám dobře známého autora garantuje, že kniha bude nejen zajímavá, ale pro zachování paměti v dalších generacích přímo nezbytná. Tato kronika by neměla chybět v žádné rodině malozubovštinských rodáků jako dokument o našich historických kořenech. Jak známo, bez minulosti neexistuje budoucnost. Tak dopřejeme nám, našim dětem, vnukům a pravnukům, aby nikdy neměli problémy v hledání osobní identity a vždy našli odpovědi na otázku: kdo jsem, kdo byli, jak i kde žili naši rodiče a předkové a jak se vrátili do staré vlasti.

Obracím se na všechny krajany, kteří mají zájem o tuto knihu, aby si ji do konce roku 2008 předběžně objednali prostřednictvím Rady černobylských krajanů na adrese:

Doc. Boris Iljuk, Masarykovo nám. 1

551 02 Jaroměř-Josefov

e-mail: boris.iljuk@uhk.cz

Sdělte to krajanům, kteří členy SČVP nejsou a proto Zpravodaj nečtou!

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. **Název konta:** Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Číslo konta:** 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Rytfřská 29, Praha 1. **Dary můžete posílat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8, tel.: 233 550 070.** Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů-dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! **Krajané! Neopísejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.** Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: **Antonie Kramná, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8**

Tiráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 15. 10. 2008